

דף מד.

עין משפט א.

י"ד סימן שעא פ"ה ה

ה. ג. אסור לכהן להתקרב בתוך ד' אמות של המת^ה או של הקבר.
מ"מ אם הקבר מגודר במחיצות גבוהות י' טפחים או בחריץ עמוק י'
טפחים, א"צ להרחיק אלא ד' טפחים.

דף מד:

עין משפט ב.

א"ח סימן כה פ"ה ט

ט. י. אסור להפסיק בדיבור בין תפלה של יד לתפלה של ראש^י, ואם
הפסיק מברך על של ראש על מצות תפילין.

הגה: ולנוהגים לברך על מצות תפילין גם בלא הפסיק, אם הפסיק מברך גם

ה. מימרא דר"י בסוטה דף מ"ד ע"א, והטעם משום דהמת תופס ד' אמות, או משום גזירה
שמא יגע בו, והמקילין ליכנס בתוך ד' אמות כשלא בבית אלא בחוץ סוברים דאז אינו
תופס ד' אמות. ש"ך ס"ק י"ח.

ו. ואפי' במניח בלא ברכה לא יפסיק כגון המניחים בחוה"מ בלא ברכה, וכן בתפילין
דר"ת או יניחם אחר שחליץ את של רש"י. כה"ח אות נ"ב.

ואפי' להשיב שלום לרבו בין של יד לשל ראש אסור, רמב"ם פ"ד מהלכות תפילין הלכה
ו'. ואפי' בשתיקה אסור להפסיק יותר מהצורך, שם אות נ"ג.
ואם אחד בירך להוציא חבירו והמברך סח אם גם השומע ברכתו יצא ידי חובה, עיין
בכה"ח אות נ"ה מחלוקת בזה והצדדים בזה.

מי שטעה מבני ספרד והתחיל לברך על של ראש ואמר כבר שם השם לא יסיים למדני
חוקיק דאז הוי הפסק וצריך לברך שוב אלא יסיים הברכה על מצות תפילין, ואחרי שהידק
בתוך כדי דיבור יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ועיין בכה"ח אות נ"ו. ואולי
עדיף להמשיך בהרהור המשך הברכה ואחרי שהניח יאמר ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד.

הרומז בעיניו וקורץ בשפתיו הוי הפסק והיינו לכתחלה אבל בדיעבד אין לברך, כה"ח אות
נ"ז.

ולאו דוקא הפסקה בדיבור אלא אפי' הפסקה בהליכה ממקום למקום אפי' היה דעתו להניח
של ראש בבית אחר והלך לשם בלי שידבר הוי הפסק ומברך על מצות תפילין על של
ראש, אך כיון שיש חולקים לכתחלה יזהר תמיד שיהיה גם התפילין של ראש באותו מקום
שמברך ואם קרא והלך ממקום למקום לא יברך מספק, כה"ח אות נ"ט.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

להניח ועל מצות תפילין.